

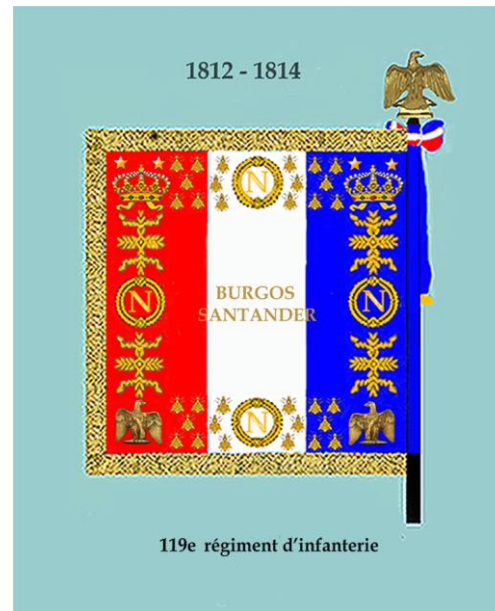
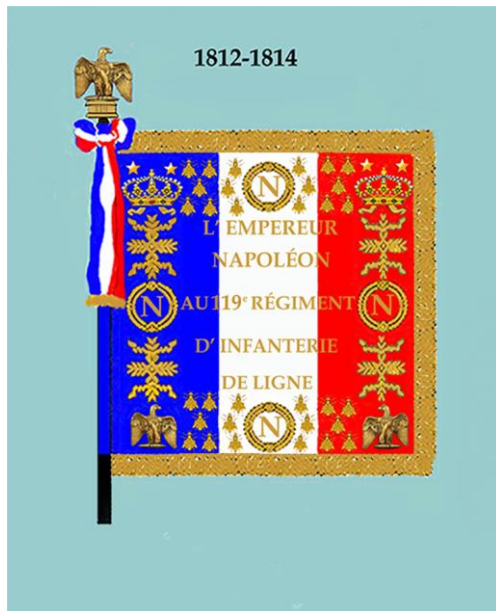
4.3. 119^{de} Regiment Linie-Infanterie

De gebroeders Pierre Henry, stamnr. 2555, en Jean Antoine VAN ROY, stamnr. 2860, maakten deel uit van dit regiment, geen van beiden is naar huis teruggekeerd.

Het regiment is in 1808 gevormd uit 2 voorlopige regimenten (13^{de} en 14^{de}) en werd onderdeel van de *Armée d'Espagne*.



Insigne 119^{de} R.I.



Standaard van het 119^{de} Regiment Linie-Infanterie

Tijdens de Spaanse Onafhankelijkheidsoorlog (1808-1814) nam het deel aan een hele reeks veldtochten, o.a.:

- De verovering van Zaragoza in 1808.
Er is in en rond deze stad bijzonder hevig gevochten, de bevolking daalde van 55 000 naar 12 000. Men noemt haar het Stalingrad van de *Guerre d'Espagne*. Er waren in deze oorlog meer Franse doden dan tijdens de Russische veldtocht. Hier is het woord *guerilla* ontstaan, letterlijk 'kleine oorlog': een min of meer georganiseerd gewapend verzet van burgers en paramilitairen tegen de gevestigde orde of indringer/bezetter.



Spaanse verdediging van Zaragoza (1808)



Schilderij van Francisco de Goya (03-05-1808)



De overgave van Madrid (04-12-1808)



Aanval op de muren van Zaragoza (15-06-1808 tot 13-08-1808)

- De Slag bij Vitoria op 21-06-1813.

De terugtrekkende Franse troepen die Joseph Bonaparte, broer van Napoleon en koning van Spanje, escorteerden werden achtervolgd door een geallieerd leger van Britten, Spanjaarden en Portugezen onder leiding van Arthur Wellesley, de burggraaf van Wellington.

Maarschalk Jean Baptiste Jourdan had in Burgos een Franse troepenmacht van 58 000 man verzameld en trok daarmee terug richting Frankrijk.

Hij werd in de buurt van Vitoria gedwongen slag te leveren tegen de achtervolgende geallieerden. Na een reeks harde confrontaties overviel de 3^{de} Britse Divisie onder bevel van Thomas Picton het centrale Franse front dat instortte. De Fransen vluchtten wanhopig naar de grens van hun land en lieten 7 500 doden, gewonden en krijgsgevangenen achter. Zij verloren ook 138 van hun 140 kanonnen. Tot grote irritatie van Wellington staakten de geallieerden de achtervolging en lieten zo het grootste deel van de Fransen ontsnappen. Het was wel een beslissende nederlaag voor het Franse leger van Joseph Bonaparte.



De Franse terugtrekking, monument te Vitoria

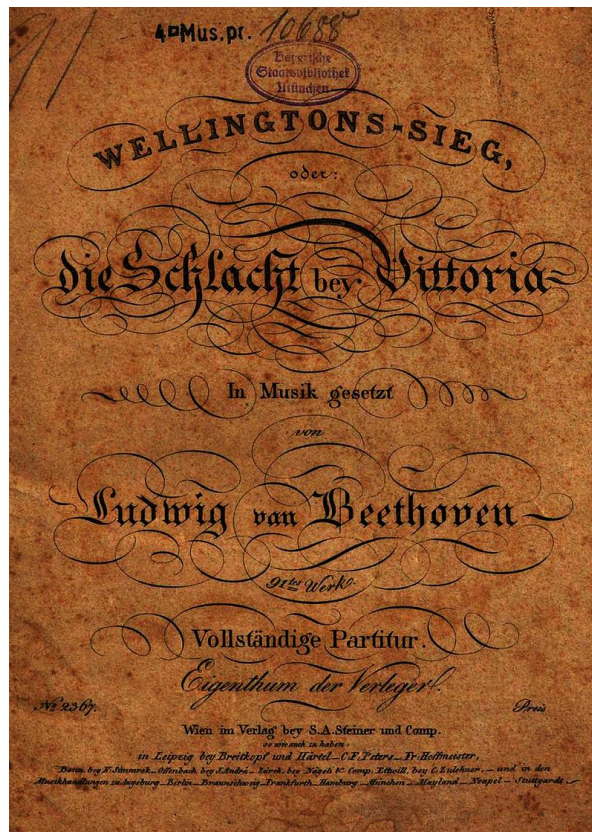
Eén van de voorwerpen die het Britse 14^{de} Regiment Lichte Dragonders als trofee buitmaakte was de zilveren nachtpot van Joseph Bonaparte. Tot vandaag wordt hij gebruikt om, gevuld met Champagne, te toosten tijdens gastavonden van het regiment. Het volume is niet gepreciseerd.



Zilveren nachtpot van Joseph Bonaparte

Toen het nieuws van de Franse nederlaag Wenen bereikte kreeg Ludwig van Beethoven de opdracht een muziekstuk te schrijven. Het werd het orkestwerk *Wellingtons Sieg*, opus 91³³. Het is zeker geen van zijn meesterwerken, maar het had veel succes en Beethoven heeft er behoorlijk wat geld aan verdiend.

³³ Een geanimeerde versie van dit werk vindt u op : https://www.youtube.com/watch?v=ytLgmWDA_AQ



Titelblad Wellingtons Sieg

- De Slag van Toulouse.

Deze laatste slag van de Spaanse Onafhankelijkheidsoorlog vond plaats op Paasdag 10-04-1814. De stad werd verdedigd door Maarschalk Soult, hertog van Dalmatië. Wellington trachtte met zijn Brits-Spaans-Portugees leger om de stad heen te trekken om zo een Franse terugtocht naar Narbonne te verhinderen. Hij liet een deel van zijn troepen bij Toulouse achter. Zij vielen de wijk Saint-Cyprien op de linkeroever van de Garonne aan, maar slaagden er niet in de bruggen over de rivier te veroveren.

Intussen staken de Britten stroomopwaarts met een ponton de Garonne over en lieten boten geladen met stenen de rivier afdrijven om de bruggen van Toulouse te beschadigen wat echter mislukte.

De Britse artillerie gebruikte hier voor het eerst in een grote veldslag raketten. Ze waren door Sir William Congreve ontwikkeld op basis van een wapen dat in 1799 tegen hen gebruikt werd door het leger van Sultan Tipu tijdens het beleg van Seringapatam in India.



Gedenkteken te Toulouse

In de nacht van 11 op 12 april evacueerde Soult met een magistraal plan de 'roze stad' en op 12 april trok Wellington triomfantelijk de stad binnen.

De slag kan op verschillende manieren bekeken worden: de Britten beschouwden het als een overwinning omdat Soult de stad had achtergelaten. Nochtans zijn er argumenten voor een Frans succes: het leger van Soult capituleerde niet en kon zich vrijwel intact terugtrekken, bovendien waren de geallieerde verliezen groter dan de Franse. De Britten hadden ± 1 850 doden en gewonden, de Spanjaarden ± 1 800, de Portugezen ± 530, de Fransen ± 2 000. Wellington verstond echter de kunst om voor het thuisfront van een mislukking een succes te maken.

5. Nawoord

Rekening houdend met de 4 x maal kleinere bevolking is het aantal lotelingen uit Beringen in vergelijking met Paal heel wat hoger: 23 t.o.v. 53 of ongeveer $\frac{3}{4}$ t.o.v. $\frac{1}{2}$ van het potentieel. Een mogelijke reden is dat er in Beringen nogal wat late lotelingen waren, die na de Russische veldtocht in dienst moesten, de contingenten werden toen ook heel wat groter. Dit zou ook kunnen verklaren waarom er in Beringen relatief meer teruggekeerde veteranen zijn, van Rusland zijn er immers maar heel weinig terug gekomen.

Opnieuw is er maar één die ten gevolge van de gevechten gestorven is, Jean Pierre PEETERS overleed aan zijn verwondingen in het hospitaal te Wenen.



zinoJ Leten

Bibliografie en bronnen

- Beschrijving van legeronderdelen, afbeeldingen en prenten:
 - <http://frederic.berjaud.free.fr>
 - <http://tenuebleugendarme.free.fr>
 - <https://www.britishbattles.com>
 - <https://fr.wikipedia.org>
 - <https://library.brown.edu>
 - <https://nl.wikipedia.org>
 - www.1789-1815.com
 - www.histoire-pour-tous.fr
 - www.napoleon.org
 - www.stehelene.org
- Genealogische gegevens:
 - <https://nl.geneanet.org>
 - <https://search.arch.be>
 - www.pro-gen.be
- Stamboeken van de *Grande Armée*: <https://www.memoiredeshommes.sga.defense.gouv.fr>
- Volkstelling anno 1796:
 - <https://sites.google.com/site/volkstellingen1796>
 - Regionaal Historisch Centrum Maastricht: www.archieven.nl

Met dank aan Tine Wouters, *archivaris*, die mij de weg in het Franse archief te Maastricht heeft helpen vinden.